

Størrelse og Indbyggernes Antal, troer jeg, det vil findes, at der er noget Galt. Noget, der maa gjøres om og forandres, og det ikke blot Leilighedsviis. Sagen maa tages alvorligt fat, og jeg troer, at det nuværende Dieblif, da Forsatningsfriden er endt, og da man fra mange Sider har bebudet, at man for Alvor vil begynde at reformere, er vel stiftet dertil; men paa hvilken Maade det skal stee, er et andet Spørgsmaal. Om den Fremgangsmaade, som igaar blev anthydet af det ærede Medlem for Veile. Amts-2den Valgkreds (Berg), er rigtig, tør jeg ikke bestemt dømmе om; men efterat vi have hørt den ærede Indenrigsminister forfikkre, at Regjeringen har sin Opmærksomhed henvendt i denne Retning, vil det vistnok ikke være vanskeligt i den nærmeste Fremtid at komme ind paa dette Punkt, for paa en omhyggelig Maade at forberede, hvad der i saa Henseende vil være nødvendigt at foretage. Det vilde føre for vidt og overskride det enkelte Medlems Kræfter og Indsigt at gennemgaae samtlige Brancher af Embedsmænd omkring i Landet, men da jeg nu har Ordet, skal jeg dog tillade mig noget nærmere at omtale et Par enkelte. Under Ministerierne er der, som man vil see ved at gennemgaae Finantsloven, ansat ialt 220 lønne Embedsmænd, af hvilke omtrent 20 ere Departementschefer, 50 Contoirchefer, 75 Fuldmægtige og omtrent ligesaa Mange Cancellister med kongelig Udnævnelse. Til Bestridelsen af Forretningerne i Ministerierne medgaaer der ialt 540,000 Rd.; af hvilke 305,000 Rd. gaae med til egentlige Lønninger, og 135,000 Rd. til Ministeriernes Assistancessummer, altsaa til at lønne Medhjælpere; de øvrige Summer anvendes deels til Contoirudgifter og deels til Ministeriernes saakaldte Understøttelseskasser. Jeg troer, det vil slaae Enhver, at 540,000 Rd. er en særdeles betydelig Sum, og der er selvfølgelig ikke derved taget Hensyn til eventuelle Pensioner, ligesom der er adskillige Udgifter, som kunde henhøre derunder, men som jeg ikke har villet tage med, fordi jeg ikke har været ganske sikker derpaa. Der er fra flere Sider ansøgt forskellige Maader, hvorpaa man kunde raade Bod paa disse uforholdsmæssige Udgifter, og man har saaledes allerede for lang Tid siden

henpeget paa Uffueligheden af, at Ministeriernes Antal formindskes; man har fremhævet, at man for en Stat af Danmarks nuværende Omfang, og naar Hensyn tages til Forretningerne i det Hele, maatte kunne hjælpe sig med et ringere Antal Ministerier, og at i ethvert Fald, selv om man bibeholdt Ministeriernes Antal, kunde en Omlægning af Forretninger bevirke Besparelse. Man har i den Retning fremhævet, at der kunde være Anledning til at forene det hele Revisionsvæsen, som nu er spredt paa flere Hænder, idet Kongeriget har sit for sig, og de tidligere saakaldte Fællesministerier have deres for sig, og man har endvidere meent, at noget Lignende kunde stee med Bogholderiet. Det er fremdeles blevet anført, at det var meget tvivlsomt, om ikke enkelte af de Stillinger, som nu for Dieblifket beklædes af ministerielle Embedsmænd, kunde affattes. Det har allerede længe for Kongerigets Vedkommende været gennemført, at der ikke længere ansættes Cancellister med kongelig Udnævnelse, og det tør antages, at det Samme senere vil blive gennemført overalt; men Spørgsmaalet har navnlig dreiet sig om, hvorvidt ikke Departementschefsposterne kunde, om ikke ganske affattes, saa dog indskrænkes i Antal. I større Stater, hvor der hersker stærk Centralisation, er det nødvendigt, at saadanne høje Embedsmænd findes, idet de samle de forskellige Brancher og lette det almindelige Overblik, som ellers er vanskeligt nok; men i mindre Stater, og navnlig hvor man kommer ind paa at anerkjende, at Decentralisationen er nødvendig, gavnlig og stemmende med Forsatningen, er Sagen en anden; der stiller det sig særdeles tvivlsomt, om man ikke kan undvære dem eller ialtfald indskrænke deres Tal til ganske enkelte. Jeg troer, at man ibetmindste tilbeels har gjort den Erfaring hertilands, at Sagerne kunne gaae uden disse Embedsmænd, ja, at det ibetmindste i visse Forhold ikke har været heldigt at have haft Departementschefer, idet det har viist sig, at en Departementschef, naar han var en energisk Mand, igrunnen udførte det Arbejde, som skulle udføres af Contoircheferne, der da sank ned til at blive Fuldmægtige, medens omvendt Departementschefen, hvis det